

Ötvös Németh Edit

Nem adom...

Nem adom a csöndem,
enyém lesz örökre,
kritizálj bátran,
lökj be szűk tömlöcbe.

Nem adom a csöndem,
ragaszkodom hozzá,
hűvösen simítja
homlokredőm rostját.

Nem adom a csöndem,
fontossági sorrend
e kusza világban,
kimondani Őmen.

Nem adom a csöndem,
búbánatos király,
parancsra élni,
kit hite hagyott zilált.

Nem adom a csöndem,
bitorló tegnapok,
koszos lavórban fürdő
penészes zajok.

Nem adom a csöndem,
nem adom sohasem,
kapirgáljon bátran,
egy hang odalent.

Nem adom a csöndem,
hiába is várod,
torz vigyorú ünnep,
megfáradt barátok.

Nem adom a csöndem,
bársony blabla szájjal,
csomót kötök a múltra
térdig sárban állva.
Nem adom a csöndem,
bölcsőben ringatom,
hagyj levegőt neki
legyen kis irgalom.
Nem adom a csöndem,
legyen kis irgalom!

